

[Pia Kjærsgaard]

jo netop det, vi vil undgå med de små butikker. Vi vil give dem meget større lejlighed til at udfolde sig, så de bliver stærkere, hvorimod hr. Lysholm Christensen vil fastholde dem i deres svage position.

(Kort bemærkning).

Lysholm Christensen (KRF):

Først må jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg er aldeles ikke blevet svag på det sidste. Hvis man læser Folketingstidende fra den sidste debat, vi havde om dette spørgsmål, gjorde jeg klart opmærksom på, at Kristeligt Folkeparti ikke var varm på nogen kraftig liberalisering af vores butikstidslov, så det er altså ikke noget nyt, at vi er modstandere af de tanker.

Det har også været nævnt i dagspressen på det sidste, at jeg skulle have slået en stor kolbøtte. Den eneste kolbøtte, jeg har slået, er, at jeg tidligere har givet en lille åbning for en udvidelse af butikstiden på ugens seks første dage; søndagen har vi altid sagt klart nej til. Den lille åbning på de seks første dage har jeg trukket tilbage, og det vil jeg ikke kalde nogen stor kolbøtte.

Med hensyn til familiens trivsel tror jeg ikke, at fru Pia Kjærsgaard og jeg kan nå hinanden, lige meget hvor mange korte bemærkninger vi udveksler. Det er vist nogle dybereliggende holdninger, der skiller os her. Jeg mener grundlæggende, for at citere mig selv fra tidligere, at livet bliver fattigere, hvis alle dage gøres lige. Det lyder banalt, og det er det også, men det er alligevel af stor værdi for mig. Dybere tror jeg ikke at jeg kan gå ind i det.

Formanden:

Jeg forstod på hr. Lysholm Christensen, at der ikke var brug for flere korte bemærkninger, så jeg giver ordet til industriministeren.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Det blev jo en lang debat, inden jeg kunne komme til for at kommentere sagen lidt mere detaljeret.

For et par måneder siden var jeg i San Francisco med Det Energipolitiske Udvalg. Vi ankom til San Francisco en søndag morgen, og søndagen var fridag, for at vi kunne komme os over jetlag'et og få udlignet tidsforskellen. Udvalget styrkede rundt i San Francisco med stor

fryd lysende ud af øjnene, styrtede ned på havnefronten med stor fryd lysende ud af øjnene, kom hjem med pakkenelliker under armene og spurgte, hvordan det dog kunne være, at San Franciscos havnefront var så dejlig og livlig og god, et rigtigt turistcenter, og hvorfor vi ikke kunne gøre det samme i det smukke København.

Svaret er, at det kan vi ikke, fordi København er lukket, når man har mulighed for at opleve den. Når vi folketingspolitikere kommer som konferencegæster, skal vi nemlig arbejde fra mandag til lørdag, og man arbejder hårdt på sådan en tur. Men jeg kan love for, at også politikere fra de partier, der er imod ophævelsen af lukkeloven, syntes, at San Franciscos havnefront med alle sine butikker var pragtfuld. Det skal siges til Kristeligt Folkepartis forsvar, at søndagsåbent jo ikke er Kristeligt Folkepartis repræsentants højeste ønske, så det gjaldt selvfølgelig ikke alle.

Men det er en lille beskrivelse af, hvad det er, det hele drejer sig om. Drejer det sig om, at vi skal have frihed til at tilpasse os efter, hvorledes livet former sig, hvorledes byen skal leve, hvorledes landsbyen skal leve, og hvordan man i øvrigt skal leve rundt omkring? Også her i Danmark er vi forskellige; det har vores lukkelov jo bevist nu. Dispensationerne ryger om ørerne på os, og det er selvfølgelig, fordi der er behov for dem. Der er jo ikke en eneste butik, der ville anmode om en dispensation, hvis der ikke var kundeunderlag for det.

Vi er ikke ens, men Folketingets detaillovgivning på området har gjort, at vi har indrettet os efter gennemsnitsbyen i Danmark. Det svarer til, at man lægger en mand med hovedet i en dybfryser og med fødderne inde i pejsen med fuldt blus på, så har manden det gennemsnitligt vældig godt.

Og sådan er det også med åbningstiderne i Danmark. Vi må erkende, at når det angår butiksåbningstiderne, er det sikkert rigtigt, at i hr. Lysholm Christensens hjemby, som også er min valgkreds, har man ikke behov for længere butikstider, for i den by har man en arbejdsform, der gør, at man godt kan nå at handle i butikkerne i centrum – jeg har boet der i mange år, så jeg ved det – og der er heller ingen, der forlanger, at Hernings butikker skal holde længere åbent, selv om denne lov bliver vedtaget.